

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/235/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611211309
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Nemčeková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5611211309.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Nemčekovej, členiek senátu JUDr. Martyiny Nemravovej, JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: Klaster LIPTOV - združenie cestovného ruchu, s miestom podnikania Štúrova 1989/41, 031 42 Liptovský Mikuláš, IČO: 42 168 724, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. KRALOVENSKÝ, s.r.o., so sídlom Dončova 9/1445, 034 01 Ružomberok, IČO: 36 857 483, proti žalovanému: Obec Demänovská Dolina, so sídlom 031 54 Demänovská dolina, Liptovský Mikuláš, IČO: 00 315 168, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Jiřím Martausom, advokátom, so sídlom M. L. XXX/XX, XXX XX I. T., v konaní o zaplatenie 2.205,49,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4Cb/14/2012-223 zo dňa 07.06.2012, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 4Cb/14/2012-223 zo dňa 07.06.2012 v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.205,49 Eur s príslušenstvom a vo výroku o vzťahu k trovám konania **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je **p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania za trovy právneho zastúpenia v sume 118,70 Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu Advokátska kancelária JUDr. KRALOVENSKÝ, s.r.o., so sídlom Dončova 9/1445, 034 01 Ružomberok, IČO: 36 857 483.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd žalovaného zaviazal povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 2.205,49 Eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2.205,49 Eur od 06.02.2011 do zaplatenia. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Vyslovil, že o trovách konania rozhodne samostatným uznesením do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Poukázal na žalobu, doručenú súdu dňa 28.11.2011, ktorou žalobca uplatnil proti žalovanému nárok na zaplatenie sumy 22.685,- Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.671,25 Eur od 20.01.2011 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 5.671,25 Eur od 16.02.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 5.671,25 Eur od 07.05.2011 do zaplatenia, vo výške 9,25 % ročne zo sumy 5.671,25 Eur od 11.11.2011 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Podľa žalobcu obecné zastupiteľstvo žalovaného prijalo dňa 16.06.2010 jednohlasne Uznesenie č. 26/2010, ktorým schválilo vstup Obce Demänovská Dolina do Združenia cestovného ruchu Klaster LIPTOV (ďalej aj „Klaster“ alebo „združenie“), od 01.10.2010. Následne žalovaný 09.09.2010 podal písomnú prihlášku, ktorou požiadal o členstvo u žalobcu. Členská schôdza žalobcu schválila členstvo žalovaného v súlade so stanovami žalobcu podľa čl. 3 bod 3.1 písm. a), b) dňa 09.09.2010. Prihláškou zo dňa 09.09.2010 žalovaný súhlasil so zámermi a stanovami žalobcu, z ktorých žalovanému vyplývala povinnosť štvrťročne platiť členský príspevok. Túto povinnosť si žalovaný nesplnil; neuhradil členský príspevok za I. až IV.

štvrtrok 2011 (faktúry č. 2011024 z 05.01.2011, č. 2011232 z 31.01.2011, č. 20111142 z 29.04.2011, č. 20112012 z 27.10.2011).

S poukazom na vykonané dokazovanie, z neho vyvedené skutkové zistenia a za aplikácie ust. § 20f Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov; ďalej len „OZ“), § 4 ods. 1, § 11 ods. 4 písm. a) - p), § 13 ods. 4 písm. a) - e), § 13 ods. 5 zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, § 9 ods. 2 písm. a) - f) zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov, a to v znení účinnom do 31.12.2010, § 7 zák. č. 138/1991 Zb., § 517 ods. 1, 2 OZ, § 3 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. (správne malo byť Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z.), ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ, okresný súd prijal záver o čiastočnej opodstatnenosti žaloby, a to v časti o zaplatenie sumy 2.205,49 Eur s 9 % úrokmi z omeškania ročne od 06.02.2011 do zaplatenia, a to za omeškaný nezaplatený členský príspevok žalovaného u žalobcu za obdobie od 01.01.2011 do 04.02.2011.

Okresný súd mal za preukázané, že dňa 08.09.2010 na zasadnutí obecného zastupiteľstva bolo jednomyseľne prijaté Uznesenie č. 26/2010, ktorým bol schválený vstup žalovaného do združenia Klaster LIPTOV, od 01.10.2010. Následne dňa 09.09.2010 vtedajší starosta žalovaného podal písomnú prihlášku za člena žalobcu, v ktorej vyhlásil, že pristupujú k stanovám a súhlasia so zámermi združenia a dňa 09.09.2010 členská schôdza žalobcu na svojom zasadnutí jednomyseľne schválila Uznesenie č. 27/2010 o prijatí nových členov, okrem iného i žalovaného s členským príspevkom vo výške 22.685,- Eur (ročne). Podľa okresného súdu tak bol naplnený čl. 3 stanov žalobcu o pristúpení ďalších členov do združenia. Žalovaný uhradil pomernú časť členského príspevku na IV. kvartál r. 2010 vo výške 5.671,- Eur dňa 05.11.2010. Žalovaný namietal, že sa nestal členom žalobcu z dôvodu, že bez ďalšieho bol schválený len vstup Obce Demänovská Dolina do združenia a nie podanie písomnej prihlášky, pristúpenia k stanovám, súhlas so zámermi združenia, keď v zmysle čl. 5 bod 5.4.3 a 5.4.4 Zásad hospodárenia s majetkom Obce Demänovská Dolina, účinnými od 10.06.2009, schváleniu obecným zastupiteľstvom podliehajú vklad hnutelného majetku do obchodnej spoločnosti alebo inej právnickej osoby podľa osobitného predpisu a združovanie prostriedkov obce a účasť obce v združeníach. Žalovaný tiež dôvodil, že vtedajší starosta prekročil svoje právomoci, keď podpísal písomnú prihlášku, keďže v zmysle bodu 5.1.1. Zásad hospodárenia schváleniu starostom podliehajú len obstarávanie tovarov a služieb v hodnote 1.000,- Eur. Okresný súd sa však s právnou argumentáciou žalovaného v rámci jeho obrany nestotožnil. Podľa posúdenia okresného súdu vstup právnickej osoby do záujmového združenia právnických osôb zahŕňa aj podanie prihlášky, aj pristúpenie k stanovám a súhlas so zámermi združenia, pretože vôľou obce bolo jednoznačne stať sa členom združenia. Vtedajší starosta obce tak nevytváral vôľu obce sám, len ju navonok oznámil a prejavil. Obecné zastupiteľstvo rozhodovalo o vstupe obce do Klastera. Prijaté uznesenie bolo zahrnuté do zápisnice o priebehu schôdzy obecného zastupiteľstva. Po formálnej stránke bolo uznesenie prijaté spôsobom stanoveným v zákone, po materiálnej stránke to bola vôľa obce stať sa členom žalobcu, čo zahŕňalo aj práva a povinnosti s tým spojené, ktoré nemožno bez ďalšieho oddeľovať. Podľa okresného súdu nebolo možné postupovať ani podľa bodu 5.4.3 zásad hospodárenia obce, pretože nešlo o vklad finančných prostriedkov, ale platenie členských príspevkov a pokiaľ išlo o žalovaným namietané súčasné nesplnenie dvoch podmienok uvedených v bode 5.4.4 zásad hospodárenia, a to účasť obce a združovanie prostriedkov obce, členský príspevok v zmysle čl. 5. stanov žalobcu bol príjmom združenia, s ktorým žalobca hospodáril podľa rozpočtu schváleného členskou schôdzou a nebol akýmsi vkladom alebo združením prostriedkov. Z týchto dôvodov okresný súd konštatoval, že žalovaný sa stal členom žalobcu (Klastera).

Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za nesporne preukázané, že žalovaný neuhradil členský príspevok za r. 2011, a to za I. až IV. kvartál po 5.671,25 Eur, ktorá povinnosť mu vyplývala z bodu 3.4 stanov. Podľa vtedy platných stanov žalobcu, účinných od 18.02.2010 (nové stanov žalobcu boli prijaté s účinnosťou od 28.04.2011), bod 3.5 písm. a), riadne členstvo v združení mohlo zaniknúť neuhradením členského príspevku alebo mimoriadneho príspevku alebo ich časti po lehote splatnosti, a to v dodatočne poskytnutej lehote určenej predstavenstvom s tým, že dodatočná lehota nesmela byť kratšia ako 15 dní od doručenia oznámenia o poskytnutí dodatočnej lehoty. V prvostupňovom konaní bolo preukázané, že žalovaný neuhradil časť členského príspevku, splatného 19.01.2011 za I. kvartál 2011 vo výške 5.671,25 Eur a tiež, že predstavenstvo žalobcu žalovanému neposkytlo dodatočnú lehotu, ktorá v zmysle stanov nesmie byť kratšia ako 15 dní. Žalovaný bol vyzvaný na uhradenie členského

poplatku až listom zo dňa 07.09.2011. Nekonanie predstavenstva žalobcu v zmysle tohto ustanovenia však podľa okresného súdu nebolo možné vykladať v neprospech žalovaného, opačným výkladom by žiadnemu riadnemu členovi združenia, bez súčinnosti s predstavenstvom žalobcu, nemohlo zaniknúť členstvo neuhradením členského príspevku alebo jeho časti a dĺžka členstva by tak závisela od toho, či vôbec predstavenstvo a ak áno, kedy a akú dlhú dodatočnú lehotu na plnenie členovi poskytne. Splatnosť časti členského príspevku na r. 2011 nastala 19.01.2011, teda odo dňa nasledujúceho bol žalovaný v omeškaní s jeho plnením. Minimálna 15-dňová lehota by mu tak uplynula dňom 04.02.2011, ktorým mu, podľa názoru okresného súdu, zaniklo členstvo v združení a len za toto obdobie členstva vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť členský príspevok. Na uvedenom nič nemenilo ani prijatie nových stanov, ktoré žalobca prijal ako reakciu na konanie žalovaného a ktorým mu pozastavili členstvo. Pozastavením členstva sú pozastavené nielen práva, ale aj povinnosti z toho vyplývajúce.

Žalovaný namietal i výšku členského príspevku. V zmysle čl. 4 bod 4.2.7 písm. d) stanov žalobcu, do pôsobnosti členskej schôdze združenia patrí určovať výšku členských príspevkov, ako aj mimoriadnych príspevkov a každoročne prehodnocovať výšku členských príspevkov podľa kritéria návštevnosti za predchádzajúci rok a podľa písm. e) tohto ustanovenia schvaľovať mechanizmus výpočtu výšky členských a mimoriadnych členských príspevkov a spôsob spolufinancovania projektov združenia. Výška členského príspevku na r. 2010 bola schválená na zasadnutí členskej schôdze žalobcu dňa 09.09.2010 na sumu 22.685,- Eur. V zmysle čl. 5 bod 5.5 stanov žalobcu bolo členstvo v združení viazané na členský príspevok, ktorý každoročne schváli členská schôdza s účinnosťou pre budúci rok. Z týchto dôvodov preto žalobca žalovanému účtoval rovnakú výšku členského príspevku aj na r. 2011, a to v zmysle uznesenia členskej schôdze, ktorá sa uskutočnila v septembri 2010. Základom miestnej dane z ubytovania podľa ust. § 39 zák. č. 582/2004 Z.z. o miestnych poplatkoch a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavby bol počet prenocovaní s tým, že obec v zmysle ust. § 40 ustanoví všeobecným záväzným nariadením podrobnosti, okrem iného oslobodenie od tejto dane, prípadne jej zrušenie. Kritériom pre určenie výšky členského príspevku však bola návštevnosť, teda pre určenie jej výšky platili iné pravidlá ako zákon stanovil pre určenie výšky dane z ubytovania.

K žalobcom tvrdeným skutočnostiam, že pohľadávka, ktorej zaplataenie uplatnil v danom súdnom spore, mal žalovaný zahrnutú v obecnom rozpočte podľa ust. § 9 zák. č. 369/1990 Zb., podľa okresného súdu nemala vplyv na platnosť alebo neplatnosť vyhodnocovaných právnych úkonov (členstva, práv a povinností žalovaného spojených s členstvom v združení v rozhodnej dobe). Za dobu od 01.01.2011 do 31.03.2011, t.j. 90 dní, mal žalovaný zaplatiť členský príspevok 5.671,25 Eur, pričom výška členského príspevku za dobu od 01.01.2011 do 04.02.2011 predstavovala 2.205,49 Eur, v ktorej časti okresný súd žalobe vyhovel a v zostávajúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Okresný súd súčasne priznal žalobcovi i uplatnené úroky z omeškania vo výške 9 % ročne, s odkazom na ust. § 517 ods. 1, 2 OZ v spojení s ust. § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/2005 Z.z., a to od 06.02.2011, keďže členský príspevok za pomernú časť v r. 2011 mal žalovaný zaplatiť so splatnosťou 05.02.2011. Rozhodnutie o trovách (prvostupňového) konania okresný súd vyhradil s odkazom na ust. § 151 ods. 3 OSP na samostatné uznesenie.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie (č.l. 240-242 spisu), v ktorom namietol, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že okresný súd ho zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 2.204,59 Eur z titulu zaplataenia členského príspevku združení právnických osôb vytvorenom podľa ustanovení OZ, za dobu od 01.01.2011 do 04.02.2011. Starosta Obce Demänovská Dolina však podľa platného právneho stavu nemohol vytvárať vôľu obce sám, ale mohol ju len navonok oznamovať a prejavovať. Obce sú totiž verejnoprávnymi korporáciami a pokiaľ konajú vo veciach práva súkromného, nemožno tvorbu a prejavy ich vôle mechanicky posudzovať rovnako, ako by išlo napríklad o obchodné spoločnosti. Ide o samosprávny subjekt sui generis, ktorý pre platnosť s nakladaním majetku potrebuje schválenie príslušným orgánom (obecným zastupiteľstvom). Schválenie právneho úkonu zo strany príslušného orgánu obce predstavuje podmienku platnosti právneho úkonu obce. Existencia zákona o majetku obcí dokazuje, že zákonodarca zamýšľal regulovať hospodárenie, a teda aj nakladanie s majetkom obce spôsobom odlišným v porovnaní s inými subjektami súkromného práva. Zákony normujúce nakladanie s majetkom obce majú zjavne charakter záväzkov a obmedzení obce v jej voľnosti pri rozhodovaní o hospodárení s jej majetkom. Potreba odlišného

právneho režimu je daná snahou usmerniť využívanie majetku obce na plnenie úloh verejnoprávnej povahy, chrániť majetok obce pred jeho zneužitím a pred ne hospodárnym nakladaním, a zabezpečiť jeho čo najefektívnejšie zhodnocovanie a zveľaďovanie, a tým v čo najväčšej možnej miere zabrániť situácii charakterizovanej neschopnosťou obce plniť svoje verejnoprávne funkcie riadne a včas v dôsledku nedostatočnej majetkovej základne. Rozhodnutie obecného zastupiteľstva o právnom úkone nie je autoritatívnym výrokom obce, ktorým sa individuálny právny vzťah účastníkov zakladá, mení alebo ruší, ale je prejavom vôle obce. Tento prejav sa tvorí a prejavuje uznesením obecného zastupiteľstva. Právne účinky vyvolá však len vtedy, ak spĺňa formálne a meritórne náležitosti. Ak sa pred súdom vyskytne v občianskom súdnom konaní ako sporná otázka platnosti zmluvy uzavretej medzi obcou a druhým účastníkom zmluvy, ktorej predmetom je niektorý z právnych úkonov, ktorý vyžadoval rozhodnutie obecného zastupiteľstva, súd musí skúmať platnosť prejavu vôle tak z hľadiska formálnych, ako aj z hľadiska meritórnych náležitostí, ktorého jadrom je prejav vôle. Bez prejavu vôle a jeho vyjadrenia v objektívne zistiteľnej forme nemožno hovoriť o právnom úkone. V súdnej veci síce obecné zastupiteľstvo žalovaného schválilo vstup obce do združenia žalobcu, ale neschválilo aj podmienky, za ktorých obec do tohto združenia vstúpi. Podľa čl. 5. ods. 5.4.4. Zásad hospodárenia s majetkom Obce Demänovská Dolina „schváleniu obecným zastupiteľstvom podliehajú združovanie prostriedkov obce a účasť obce v združeniach“. V danom prípade potom síce bol obecným zastupiteľstvom žalovaného schválený vstup obce do združenia žalobcu, ale nebola splnená aj druhá podmienka zásad hospodárenia s majetkom obce uvedená v čl. 5 ods. 5.4.4 zásad hospodárenia obce, a to združenie prostriedkov do združenia žalobcu. So zreteľom na vyššie uvedené skutočnosti bol žalovaný toho názoru, že nikdy nebol platným členom záujmového združenia žalobcu, a preto mu nevznikla povinnosť platiť členské príspevky. Žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok rozsudku okresného súdu v časti o zaplatenie sumy 2.205,49 Eur s príslušenstvom tak, že aj v tejto časti žalobu zamietne.

K doručenému odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca (č.l. 250-252 spisu) v písomnom podaní jeho právneho zástupcu z 03.08.2012. Poukázal, že s otázkou vstupu žalovaného do združenia Klaster LIPTOV - združenie cestovného ruchu sa v prvostupňovom konaní dostatočne vysporiadal okresný súd; boli splnené všetky predpoklady k vzniku platného členstva žalovaného v predmetnom združení. Obecné zastupiteľstvo žalovaného prijalo Uznesením č. 26/2010 schválenie vstupu žalovaného do združenia od 01.10.2010. Po schválení vstupu žalovaný dňa 09.09.2010 podal písomnú prihlášku, ktorou požiadal o členstvo - v prihláške pod bodom 1) a 2) je uvedené, že žalovaný pristupuje k stanovám združenia a že súhlasí s postupom výpočtu členského príspevku. Členská schôdza žalobcu 09.09.2010 jednomyseľne schválila Uznesenie č. 27/2010 o prijatí žalovaného ako nového člena, ktorému tak vznikla povinnosť platiť stanovený členský poplatok. Pre zánik riadneho členstva žalovaného v rozhodnej dobe nedošlo; nedošlo k splneniu ani jednej z kumulatívnych podmienok. Stanovy ani iný predpis nestanovujú povinnosť predstavenstva bezodkladne, t.j. dňom, keď sa žalovaný dostal do omeškania, určiť dodatočne poskytnutie lehoty. Dojednanie v stanovách bod 3.5 písm. a) je právom, nie povinnosťou. Žalobca navrhol, aby odvolací súd zväzil jeho právne argumenty a priznal mu trovy odvolacieho konania, ktoré vyčíslil.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal vec v medziach podľa § 212 ods. 1 OSP, postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a verejným vyhlásením rozsudku za splnenia podmienok podľa § 156 ods. 1, 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.205,49 Eur s príslušenstvom potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne rozhodnutie. Rozhodnutie bolo odvolacím súdom prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3:0.

Podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný.

Podľa ust. § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov

napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

S odkazom na vyššie citovanú zákonnú úpravu odvolací súd vyhodnotil rozsah a dôvody odvolania vo vzťahu k napadnutému rozsudku okresného súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho spisu a s prihladením na ust. § 219 ods. 2 OSP dospel k záveru, že nie sú dané dôvody na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenia napadnutého výroku rozsudku súdu prvého stupňa o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 2.205,49 Eur s príslušenstvom. Odvolací súd nezistil opodstatnenosť odvolacích dôvodov v skutkovej ani právnej rovine. Za konštatovania uzavretého skutkového stavu veci zisteného okresným súdom v prvostupňovom konaní, ktorým zisteným skutkovým stavom bol v zmysle § 213 ods. 1 OSP krajský súd viazaný, dospel krajský súd k záveru, že okresný súd vykonal v intenciách návrhov účastníkov dostatočné dokazovanie, z neho vyvodil správne skutkové závery a rovnako správne vec i právne posúdil. Vzhľadom na konštatovanie vecnej správnosti meritórneho napadnutého výroku rozsudku okresného súdu a stotožnenie sa s dôvodmi uvedenými v písomnom vyhotovení rozsudku okresným súdom, krajský súd podľa § 219 ods. 2 OSP odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu.

Len na zdôraznenie vecnej správnosti napadnutého rozsudku okresného súdu odvolací súd uvádza, že nosným odvolacím dôvodom bola námietka nesprávneho právneho posúdenia veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

V danom prípade odvolací súd nezistil nesprávne právne posúdenie veci v namietanom rozsahu prvostupňového rozhodnutia. Relevantné boli závery okresného súdu tak o vzniku členstva žalovaného ako obce - samosprávnej jednotky štátu, v združení žalobcu, ako aj o trvaní členstva žalovaného v rozhodnej dobe od 01.01.2011 do 04.02.2011, s ktorým členstvom bola spojená žalovaná povinnosť - záväzok zaplatiť členský príspevok člena združenia v priznanej výške 2.205,49 Eur.

K odvolacím dôvodom žalovaného odvolací súd nadôvažok tých dôvodov, ktoré uvádzal okresný súdom v napadnutom rozsudku, poukazuje, že majetok obce ako majetok verejnoprávnej korporácie slúžiaci predovšetkým na plnenie jej úloh daných kompetenciami pri výkone samosprávy, ktoré sa realizujú v prospech jednotlivých subjektov práva majúcich k územiu obce právne relevantný vzťah, nemožno z hľadiska právneho režimu nakladania s ním, porovnávať s majetkom iných subjektov súkromného práva. Potreba odlišného právneho režimu je daná snahou usmerniť využívanie majetku obce na plnenie úloh verejno-právnej povahy, chrániť majetok obce pred jeho zneužitím a pred nehospodárnym nakladaním a zabezpečiť jeho čo najefektívnejšie zhodnocovanie a zveľaďovanie, a tým v čo najväčšej možnej miere zabrániť situácii charakterizovanej neschopnosťou obce plniť svoje verejno-právne funkcie riadne a včas v dôsledku nedostatočnej majetkovej základne. Ust. § 9 ods. 2 písm. b) a c) zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí v znení neskorších predpisov je tak potrebné vykladať zužujúco, čo sa týka oprávnenia starostu obce uskutočňovať právne úkony vo veciach hnutelného majetku obce alebo jej majetkových práv v prípade, ak toto nakladanie nie je obmedzené zákonom alebo samotnou obcou prostredníctvom záväzného aktu obecného zastupiteľstva. V tomto kontexte je zároveň potrebné extenzívne vykladať ust. § 11 ods. 4 písm. a) zák. č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení v znení neskorších predpisov, ktoré priznáva obecnému zastupiteľstvu právo schvaľovať najdôležitejšie úkony týkajúce sa majetku obce (obdobne Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 389/08 z 1. apríla 2009).

U obce ako právnickej osoby je potrebné rozlišovať vykonávanie právnych úkonov od rozhodovania o týchto úkonoch. Zatiaľ čo rozhodovanie znamená vytváranie vôle vo vnútri, v rámci organizačnej štruktúry obce o tom, či, resp. aký právny úkon obec urobí (vykoná), právne konanie je prejavom už takto vytvorenej vôle navonok voči tretej osobe s cieľom založiť, zmeniť alebo zrušiť právny vzťah (k tomu

porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. januára 2008 sp.zn. 2Cdo 284/2006). Funkcia štatutárneho orgánu právnickej osoby, ktorým aj v danom prípade nesporne je starosta obce, znamená výhradne oprávnenie konať menom obce navonok, t.j. prejavovať vôľu obce vo vzťahu k tretím osobám. Táto funkcia však sama o sebe nezahŕňa jeho výlučné oprávnenie vytvárať túto vôľu, ktorá je potom prejavovaná navonok v podobe právnych úkonov urobených na základe uvedeného konateľského oprávnenia. Oprávnenie rozhodovať o právnych úkonoch, t.j. o tom či, resp. aký právny úkon obec urobí (prejaví), je zo zákona rozdelená medzi obecnú radu, štatutárny orgán a obecné zastupiteľstvo. Z ust. § 9 ods. 2 písm. c) zák. č. 138/1991 Zb. vyplýva, že schváleniu obecným zastupiteľstvom podliehajú vždy nakladanie s majetkovými právami v určenej hodnote. Rozhodnutie obecného zastupiteľstva o majetko-právnom úkone nie je autoritatívnym výrokom obce, ktorým sa individuálny právny vzťah účastníkov zakladá, mení alebo ruší, ale je prejavom vôle obce. Tento prejav sa tvorí a prejavuje uznesením obecného zastupiteľstva. Právne účinky vyvolá však len vtedy, ak spĺňa formálne a meritórne náležitosti.

Vo vyššie uvedenom rámci okresný súd dostatočne skúmal platnosť právneho úkonu žalovaného, ktorým došlo k založeniu jeho členstva v dotknutom združení. Z ust. zák. č. 138/1990 Z.z. ako aj zo Zásad hospodárenia s majetkom Obce Demänovská Dolina (č.l. 40 spisu) vyplývalo, že vstup žalovaného do združenía podliehal schváleniu obecného zastupiteľstva. K tomu však došlo, a to v rámci Uznesenia obecného zastupiteľstva žalovaného zo dňa 08.09.2010 č. 26/2010 (č.l. 39 spisu), z ktorého bolo zrejmé, že obecné zastupiteľstvo jednohlasne odsúhlasilo vstup žalovaného ako obce do združenía Klaster LIPTOV (žalobcu). Pokiaľ obecné zastupiteľstvo žalovaného prejavilo jednoznačne vôľu stať sa členom združenía, prejavilo tým súčasne aj súhlas s podmienkami členstva, nakoľko neoddeliteľnou súčasťou členstva v združení sú aj práva a povinnosti člena združenía, čo muselo byť obecnému zastupiteľstvu zrejmé. Prejav vôle obecného zastupiteľstva tak spĺňal formálne (písomným uznesením prijatým zákonom stanoveným spôsobom) aj materiálne náležitosti (jednomyseľný prejav vôle stať sa členom združenía). Za predchádzajúceho schválenia vstupu obce do združenía mal preto starosta, ktorý vykonával funkciu štatutárneho orgánu obce, právo podpísať prihlášku obce do združenía, nakoľko v danom prípade iba vykonával v uznesení prejavenu vôľu obecného zastupiteľstva. Napokon z vykonaného dokazovania v prvostupňovom konaní bolo nepochybné, že žalovaný v predchádzajúcom (nežalovanom) období aj plnil povinnosť člena voči žalobcovi, keď zaplatil členský príspevok, zúčastňoval sa na schôdzach združenía a využíval aj svoje hlasovacie právo. Právo zúčastňovať sa na schôdzach a hlasovať využíval žalovaný aj v rozhodnom žalovanom období. Z dokazovania ďalej vyplynulo, že žalovaný bol za člena prijatý v súlade so stanovami združenía, nakoľko v prihláške do združenía bolo obsiahnuté vyhlásenie, že žalovaný pristupuje k stanovám združenía a súhlasí so zámermi združenía. Uznesením združenía č. 27/2010 bol žalovaný spolu s ďalšími obcami prijatý za člena združenía. Z týchto relevantných okolností bolo dostatočne preukázané, že žalovaný bol v období od 01.01.2011 do 04.02.2011 členom združenía na strane žalobcu a mal povinnosť za túto dobu platiť členský príspevok v tom rozsahu, ako rozhodol okresný súd.

Napokon, pokiaľ žalovaný namietal, že okresný súd z vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, tento odvolací dôvod žalobca osobitne nekonkretizoval, avšak odvolací súd k nemu uvádza, že obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04). Právo na spravodlivý súdny proces neznamená ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jeho požiadavkami a právnymi názormi (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá účastník konania (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03) (k tomu porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23.11.2010, sp.zn. 5Cdo 218/2010).

Z vyššie uvedených dôvodov bol rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdený ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 OSP, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1, 2, 8 OSP za prihliadania na samostatnosť odvolacieho konania. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorý uskutočnil návrh na náhradu trov odvolacieho konania v podaní z 03.08.2012 a vyčíslil ich. Z uplatnených trov odvolacieho konania za trovy právneho zastúpenia krajský súd priznal ako dôvodné trovy právneho zástupcu žalobcu vo výške podľa vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ust. § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b) citovanej vyhlášky, za jeden vykonaný úkon právne služby - písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovaného á 91,29 Eur tarifnej odmeny (z tarifnej hodnoty veci - hodnoty predmetu odvolacieho konania o zaplataenie 2.205,49 Eur) + 7,63 Eur režijný paušál + 20 % DPH 19,78 Eur = 118,70 Eur. Žalovaný priznanú sumu nahradí v lehote podľa § 160 ods. 1 OSP, a to na účet právneho zástupcu žalobcu podľa § 149 ods. 1 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.